

SHERRYL WOODS

Sveiki atvykę į Serenitį!

Puikiosios Magnolijos

Kai pildosi troškimai

Knygute.lt

SHERRYL WOODS (Šeril Vuds) „Puikiųjų Magnolijų“ knygų ciklą sudaro keturios istorijos apie geriausias drauges: SPA klubo įkūrėją ir valdytoją Medę, restorano savininę Daną Sju, ambicingą advokatę Heleną ir SPA klubo grožio specialistę Žanetą. Bičiulės gyvena Sereničio mieste. Jo pavadinimas reiškia ramybę, bet moterų gyvenimai kupini įtampos ir nenuspėjamų įvykių.

PUIKIOSIOS MAGNOLIJOS

„Pasiiekti namus“ – istorija apie Medę

„Gabalėlis dangaus“ – istorija apie Daną Sju

„Tarsi tikra šeima“ – istorija apie Heleną

„**Sveiki atvykę į Serenti!**“ – istorija apie Žanetą

Sherryl Woods

**SVEIKI ATVYKĘ
Į SERENITĮ!**

Keturių knygų serija
„Puikiosios Magnolijos“
Ketvirta knyga

Versta iš Sherryl Woods, *Welcome to Serenity*,
Mira Books, an imprint of Harlequin Books, 2008
© Sherryl Woods, 2008

Šis leidinys publikuojamas pagal sutartį su
„Harlequin Enterprises II B.V. / s. à. r. l.“

Visi šios knygos personažai yra išgalvoti. Bet koks panašumas į tikrus asmenis, gyvus ar mirusius, yra visiškai atsitiktinis.

Visos teisės į šį kūrinį saugomos. Šį leidinį draudžiama atkurti bet kokia forma ar būdu, viešai skelbti, taip pat padaryti viešai prieinamą kompiuterių tinklais (internete), išleisti ir versti, platinti jo originalą ar kopijas: parduoti, nuomoti, teikti panaudai ar kitaip perduoti nuosavybėn be raštiško leidėjo sutikimo. Už draudimo nepaisymą numatyta teisinė atsakomybė.

© Rimantė Janušaitė, vertimas iš anglų kalbos,
2009

© Signė Šeiniūtė, knygos viršelio dizainas, 2010

© Shutterstock.com, viršelio nuotrauka

© „Svajonių knygos“, 2010

ISBN 978-609-03-0614-7

Elektroninę versiją parengė Knygute.lt, 2020

1

Žaneta Brijoš trynė sustingusius pirštus levandų kvapo kremu. Deja, levandos, turėjusios veikti atpalaiduojamai, nė kiek neapramino įsitempusių nervų. Prieš porą valandų Medė Medoks, Kryžkelės SPA klubo vadovė, pakvietė Žanetą šeštą valandą – iškart, kai aptarnaus paskutinę klientę – ateiti į jos kabinetą. Medė nesakė, dėl ko jiedvi susitiks, bet niūri vadovės veido išraiška sufleravo Žanetai, kad tai nebus viena tų spontaniškų švenčių, kurias Medė su draugėmis – Dana Sju bei Helena – kartkartėmis surengdavo.

Kadangi Žaneta ir šiaip buvo linkusi nerimauti ir matyti nelaimę už kiekvieno kampo, nusprendė kuo greičiau viską baigti, nors dar ir nebuvo šešių. Einant koridoriumi į Medės kabinetą, skrandis traukėsi iš baimės.

Pasibeldusi į praviras duris Žaneta įžengė į visišką chaosą. Pasišiaušusi Medė laikė glėbyje nunistygstantį šešių mėnesių Koulą ir mėgino jį pamaitinti, dvimetė Džesika Lin lyg pasiutusi lakstė po kabinetą ir viską, kiek akys užmatė, žėrė ant grindų. Paprastai nepriekaištingai sutvarkyti Medės dokumentų aplankai

riogsojo suversti į netvarkingą krūvą, tiekėjų pavyzdžiai išmėtyti. Rankų losjono buteliukas be kamštelio apverstas.

- Padėk! - sudejavo Medė. Žaneta tuoju pat čiupo Džesiką Lin į glėbį ir kuteno tol, kol mergytė prapliupo juoku.

- Nesėkminga diena? - pasiteiravo ji jausdama, kaip skrandis atsipalaiduoja. Džesika Lin tuo metu patapšnojo tetai per skruostą lipniais pirščiukais, kvepiančiais rankų losjonu su rožių aromatu. Kuo daugiau laiko Žaneta leido su šia mažyle ir Koulu, taip pat mažąja Helenos dukrele, tuo, rodės, garsiau tiksi jos pačios biologinis laikrodys. Žadintuvas dar nenu-skambėjo, bet ji nujautė, kad toji akimirka netoli, nes kūdikių talko kvapas jai ėmė atrodyti esąs kur kas mielesnis už SPA centro žolelių aromatus.

- Nesėkminga diena, nesėkminga savaitė ir, labai tikėtina, nesėkmingas mėnuo, - atsakė Medė.

Nuovargio persmelkti žodžiai paaiškino ankstesnę niūrią veido išraišką. Prieš porą metų, tekėdama už Kelo Medokso, Medė jau turėjo tris vaikus, o dabar prisidėjo dar du. Vyriausias sūnus Tajus buvo Djuko universiteto antrakursis ir beisbolo komandos žvaigždė. Kailas mo-

kėsi vyresnėse mokyklos klasėse ir, regis, jau spėjo atgauti pusiausvyrą po Medės skyrybų su jų tėčiu. Keitei ką tik suėjo devyneri ir ją ne itin žavėjo tai, kad iš pagrandukės staiga tapo vyresniąja seserimi.

Savaime suprantama, Medė turėjo ką veikti, be to, dar vadovavo Kryžkelės SPA klubui – klestinčiam sporto klubui ir dienos SPA centrai, kuriame lankydavosi Pietų Karolinos miestelio Sereničio ir jo apylinkių gyventojos. Žaneta nė neįsivaizdavo, kaip Medei pavyksta visa tai suderinti. Dažniausiai ji tvarkėsi nepriekaištingai. Bet šiandien atrodė visiškai išsekusi.

– Gal norėtum, kad pasiimčiau šią mergaitiukę ir padaryčiau jai kokią grožio procedūrą? – paklausė Žaneta, nors Džesika Lin jau veržėsi lauk iš glėbio.

– Tiesą sakant, bet kurią akimirką turėtų pasirodyti Kelas ir juos pasiimti, – atsakė Medė. – Tada mudvi galėsime pasikalbėti.

Jai dar nebaigus sakinio, Kelas įžengė į kabinetą, šypsodamasis įvertino padėtį ir perėmė besirangančią Džesiką Lin iš Žanetos rankų.

– Kaip laikosi mylimiausia mano mergytė? – paklausė jis, mestelėjęs mažylę į orą ir skam-

biai pakštelėjęs į skruostuką. Džesika Lin suspiegė iš pasitenkinimo.

- Maniau, kad aš tavo mylimiausia mergytė,
- apsimestinai irzliu balsu suniurnėjo Medė.

Kelas, rodės, nė nepastebėjo sutaršytų žmonos plaukų, nusitrynusio makiažo ir kūdikio mišinėliu aptaškytos palaidinės. Jis nuleido dukrelę ant grindų ir pasilenkęs apdovanojo Medę ilgu, neskubriu bučiniu.

- Tu mano mylimiausia moteris, - pasakė žmonai. - O tai kur kas geriau.

Žaneta su pavydu stebėjo, kaip Medė atsakydama palietė vyrui skruostą ir jūdviejų akys susitiko. Atrodė, kad jie šiame kabinete vieni. Dana Sju su Roniu Sulivanu ir Helena Dekatur su Eriku Vitniu buvo lygiai taip pat įsimylėję iki ausų. Žaneta per visus trisdešimt dvejus gyvenimo metus nė iš tolo nepatyrė tokios meilės, kokia siejo šias poras. Taigi nenuostabu, kad kaskart, būdama šalia kurios nors iš jų, kone garsiai dūšaudavo iš ilgesio.

Tiesą sakant, šių porų laimės beveik pakako įtikinti Žanetą dar kartą pamėginti užmegzti su kuo nors artimus santykius. Jau trejus metus ji jų visaip kratėsi - nuo pat tada, kai pametė vyruką, negalėjusį susitaikyti su jos atsidavi-

mu darbui Kryžkelės SPA klube. Matydama, kaip Kelas, Ronis ir Erikas palaiko savo žmonas ir remia jų karjeras, Žaneta suprato, kad tokį gyvenimo palydovą rasti įmanoma. Tiesiog jai kol kas nepasisekė jo sutikti.

Pagaliau Medė nukaitusiais skruostais atplėšė žvilgsnį nuo vyro.

- Geras maneiras, treneri Medokasai, - pasakė ji. Kelas treniravo mokyklos beisbolo komandą ir kadaise buvo jos sūnaus auklėtojas. - O dabar gal išdanginsi iš čia šituos du neklauzadas, kad aš galėčiau rišliai pasikalbėti su Žaneta?

- Žinoma, - tarė Kelas ir pasodino mažąjį Koulą į vežimėlį, o Džesiką Lin vėl pasiėmė ant rankų. - Gal norėtum, kad užsukčiau į „Sulivaną“ ir pagriebčiau ko nors vakarienei?

Medė linktelėjo.

- Aš jau skambinau. Dana Sju bus paruošusi tau užsakymą išsinešti. Tiesiog stabtelėk skersgatvyje ir įkišk galvą į virtuvę. Ji arba Erikas viską atneš.

- Supratau, - Koulas šyptelėjo ir juokais lyg kareivis atidavė pagarbą. - Pasimatysime vėliau. Gero vakaro, Žaneta. Neleisk, kad ji susuktų tau galvą.

- Ša, - griežtai žvilgtelėjusi į Kelą paliepė Medė ir išprašė jį iš kabineto.

Kol Medė uždarė duris vyrui už nugaros, Žaneta įtariai žvelgė į ją.

- Dėl ko gi ketini susukti man galvą?

- Oi, neklausyk jo, - Medė numojo ranka, nors veide šmėstelėjo kaltė. - Nieko ypatinga.

„Vadinasi, tikrai kas nors svarbaus“, - nutarė Žaneta. Ji dirbo su Mede nuo pat klubo įkūrimo, tad vadovę pažinojo gana gerai. Dabar SPA klubas veikė kaip gerai sutepta mašina ir už tai daugiausia nuopelnų turėjo atitekti Medei - ji gebėjo užduotis darbuotojams pateikti taip, kad jos atrodytų visai paprastos. Saldžialiežuvauti ši moteris galėjo ne prasčiau už bet kurią Pietų gražuolę. Žaneta jau seniai suprato, kad, išgirdus nerūpestingą Medės balso toną, reikia būti atsargiai.

- Kalbėk, - paliepė Žaneta.

- Žinai, gerai pagalvojus, šiandien per gražus oras sėdėti kabinete. Pasiimkime po stiklinę saldžios arbatos ir pasikalbėsime kiemelyje, - pasiūlė Medė ir išėjusi iš kabineto pasuko SPA klubo kavinukės link.

Žaneta nusekė jai įkandin, skrandį vėl sugniaužė baimė.

Joms įsitaisius milžiniško pelkinio ąžuolo, beveik visiškai užstojančio besileidžiančios saulės spindulius, šešėlyje, Medė nugėrė didelį arbatos gurkšnį, patenkinta atsiduso ir linksmai nusišypsojo Žanetai. Šypsena atrodė kiek priverstinė.

- Kaip reikalai?

Žaneta kone nusijuokė balsu.

- Tu tikriausiai geriau žinai nei aš. Nagi, Medė. Tiesiog klok, kas yra. Ką sugalvojai?

Medė rūpestingai pastatė puodelį ant stalo ir pasilenkė į priekį. Veide švietė entuziazmas.

- Juk žinai, kad pastaruoju metu esu baisiai užsiėmusi, tiesa?

- Aišku, kad žinau, - atsakė Žaneta. Vos spėjus ištarti šiuos žodžius, galvoje nuaidėjo pavojaus signalas. - Juk nesiruoši atsisakyti darbo?

- Dieve mano, ne, - nuramino ją Medė. - Kryžkelės SPA klubas man yra tiek pat svarbus, kaip ir Helenai bei Danai Sju. Didžiuojuosi tuo, ką pasiekėme, ir tu turėtum. Ištobulintai SPA paslaugas. Tikrai neketinu bėgti iš šito laivo.

- Ačiū Dievui, - Žaneta su palengvėjimu atsiduso ir atsilošė. Abu kartus, Medei išėjus mo-

tinystės atostogų, SPA klubui vadovavo ji. Puikiai susidorojo su kasdieniais darbais, bet visai nenorėjo to daryti. Žaneta atsakė už SPA paslaugas ir jai to pakako. Masažai, veido kaukės, pedikiūras ir manikiūras – visos šios procedūros ji gerai išmanė. Sporto salė, Žanetos akimis, kone prilygo kankinimų kamerai, tad ją verčiau palikti puikiems klubo asmeniniams treneriams. O dokumentų tvarkymas bei rinkodara, turinti išgarsinti klubą apylinkėse, Žanetai buvo visai neįkandami. Be to, jai patiko aptarnauti klientes. Medei retai pasitaikydavo proga išeiti iš kabineto.

– Na, gerai, truputį atsipalaiduokime, – tęsė Medė. – Noriu pasakyti, kad Džesikai Lin ir Koului šiuo metu reikia be galo daug dėmesio, be to, turiu nepaleisti iš akių ir Kailo su Keite. O aš vis dar esu jaunamartė. – Medė šyptelėjo. – Ar bent jau su Kelu taip jaučiuosi.

– Mačiau, – pašaipiai įsiterpė Žaneta.

– Tiesiog nesu savo laiko šeimininkė.

– Aha, – atsargiai pratarė Žaneta.

– Kryžkelės SPA klubas dabar yra viena iš labiausiai klestinčių įmonių mieste, o tai mus įpareigoja, – kalbėjo toliau Medė. – Galima sakyti, privalome būti bendruomenės lyderiai.

Žaneta linktelėjo.

- O tai reiškia, kad viena iš mūsų turi įsitraukti į miesto veiklą. - Medė rimtai nužvelgė Žanetą. - Negalime išsisukti, tiesiog išrašiusios čekį ar kur nors sudalyvavusios. Turime imtis vadovavimo, įsitraukti į komitetų veiklą ir panašiai.

Pagaliau pradėjusi viską suprasti Žaneta išplėtė akis.

- O, ne, - pratarė ji jausdama, kaip skrandis dar labiau traukiasi. - Juk neketini siūlyti to, apie ką galvoju?

Medė žvelgė į ją nekaltomis akimis.

- Neįsivaizduoju. O apie ką tu galvoji?

- Apie Kalėdas, - išspaudė Žaneta. Ji vos pajėgė ištartį šį žodį nenusipurčiusi.

Kalėdos Serenityje, kaip ir visos kitos šventės, buvo labai svarbios: su dekoracijomis, kurios nenusileido „Spragtuko“ baleto dekoracijoms, Kalėdų Senelių, vietos chorų koncertais, saldainiais ir mažomis dovanėlėmis kiekvienam vaikui. Visas miestelis tviskėdavo šviesomis, kiekvienas namas puikuodavosi puošmenomis - skoningomis ir režiančiomis akį. Sereničio gyventojams tai be galo patiko. Kalėdas jie pasitikdavo išplėstomis akimis ir ku-

pini penkiamečiams būdingo entuziazmo.

Bet Žaneta nebuvo viena iš jų. Kalėdos ir šventinis metas jai nebuvo džiugus laikas, kai smagu pabendrauti su kaimynais. Ji tiesiog iškęsdavo. Taip jautėsi jau daugelį metų. Dažniausiai stengdavosi Kalėdų laikotarpiu išeiti atostogų ir leisdavo laiką namuose, apsikrovusi vaizdajuostėmis su filmais, kurių nespėjo pažiūrėti per praėjusius metus.

- Nė už ką, - nukirto Žaneta. - Tikrai ne. Neprasidėsiu su Kalėdų švente.

- Nagi, Žaneta, prašau, - maldavo Medė. - Tereikės sudalyvauti viename kitame susirinkime, pasirūpinti, kad būtų pakabintos lempučių girliandos, kad medžiai būtų apšviesti, kad būtų pakviesti dainuoti bažnyčių chorai. Juk gyveni čia jau gana ilgai, žinai, kaip būna. Be to, esi vienas labiausiai organizuotų žmonių iš visų, kuriuos pažįstu.

- Ir visoje planetoje nerastum žmogaus, kuris norėtų į tai veltis mažiau už mane, - taip pat karštai atrėmė Žaneta....